

Sygnatura akt XII C 1295/14

WYROK końcowy

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 6 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Hoffa

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Krystyna Wojciechowska-Trawka

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa J. O. /PESEL:(...)/ i J. O. /PESEL: (...)/

przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. /KRS: (...)

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego na rzecz powodów:

1/ J. O. kwotę 54.622,19 zł /pięćdziesiąt cztery tysiące sześćset dwadzieścia dwa złote i dziewiętnaście groszy/ z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 lutego 2019 r. do dnia zapłaty.

2/ J. O. kwotę 6.069,13 zł /sześć tysięcy sześćdziesiąt dziewięć złotych i trzynaście groszy/ z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 lutego 2019 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałej części powództwo oddała.

III. Kosztami postępowania obciąża w całości pozwanego z tego tytułu:

1/ zasądza od pozwanego na rzecz powodów:

a/ J. O. kwotę 24.660 zł /dwadzieścia cztery tysiące sześćset sześćdziesiąt złotych/,

b/ J. O. kwotę 2740 zł /dwa tysiące siedemset czterdzieści złotych/.

2/ nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa /Sądu Okręgowego w Poznaniu/ kwotę 3721 zł /trzy tysiące siedemset dwadzieścia jeden złotych/.

/-/ E. Hoffa

Sygn akt XII C 1295/14/3

UZASADNIENIE WYROKU KOŃCOWEGO

Powód, J. O., wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz, kwoty 68.400 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2014 r. , czyli od dnia doręczenia pozwanemu wezwania o zapłatę do dnia zapłaty, oraz zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wskazał, że na dochodzoną kwotę składa się 54.000 zł z tytułu odszkodowania za spadek wartości nieruchomości, oraz 14.400 zł z tytułu nakładów niezbędnych dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach mieszkalnych zajmowanego przez niego budynku /k.1 i 2/. Następnie, w piśmie z dnia 9 grudnia 2015 r. , doręczonym

pozwanemu na rozprawie w dniu 10 grudnia 2015 r., zmodyfikował roszczenie o odszkodowanie za spadek wartości nieruchomości wnosząc o zasądzenie, oprócz dotąd dochodzonego roszczenia z tego tytułu, dodatkowo kwoty 13.127 zł z odsetkami ustawowymi od 31 stycznia 2014 r. /k.615/.

W piśmie procesowym z dnia 26 lutego 2019 r. wniósł ostatecznie o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 54.622,19 zł tytułem odszkodowania stanowiącego równowartość nakładów koniecznych /k.980/.

Powód, J. O., wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz, kwoty 7.600 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 stycznia 2014 r. , czyli od dnia doręczenia pozwanej wezwania o zapłatę do dnia zapłaty, oraz zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych /k.2/.

Wskazał, że na dochodzoną kwotę składa się 6.000 zł z tytułu odszkodowania za spadek wartości nieruchomości, oraz 1.600 zł z tytułu nakładów niezbędnych dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach mieszkalnych zajmowanego przez niego budynku /k. 2/. Następnie, w piśmie z dnia 9 grudnia 2015 r. zmodyfikował roszczenie o odszkodowanie za spadek wartości nieruchomości wnosząc o zasądzenie, oprócz dotąd dochodzonego roszczenia z tego tytułu, dodatkowo kwoty 1458,60 zł z odsetkami ustawowymi od 31 stycznia 2014 r. /k.615/.

W piśmie procesowym z dnia 26 lutego 2019 r. wniósł ostatecznie o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 6.069,13 zł tytułem odszkodowania stanowiącego równowartość nakładów koniecznych /k.980/.

Jako podstawę prawną swoich roszczeń powodowie wskazali art. 129 ust. 2 ustawy Prawo o ochronie środowiska w związku z art. 136 ust. 3 ustawy Prawo o ochronie środowiska /k.8/.

Powodowie wnieśli też o zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 3- krotnej stawki minimalnej za reprezentację przed sądem I instancji, oraz 2- krotnej stawki minimalnej za reprezentację pozwanych przed sądem II instancji /k.,2, k.626 i k.691v/.

Pozwany, (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., konsekwentnie wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych /k. 134 i k.1016/.

Podniósł zarzut przedawnienia części roszczeń akcesoryjnych /k.1117v/

Wyrokiem częściowym z dnia 17 grudnia 2015 r. /k.662/ rozstrzygnięta została część żądań powodów- orzeczono w nim o roszczeniach odszkodowawczych z tytułu utraty wartości nieruchomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie są współwłaścicielami nieruchomości o obszarze 0,0813 ha, położonej w P. przy ul. (...), zapisanej w księdze wieczystej kw. (...).

Udział powoda J. O. we współwłasności wynosi 9/10 części, a udział powoda J. O. we współwłasności wynosi 1/10 części /k.41- 42- poświadczona kserokopia odpisu zwykłego księgi wieczystej, której stan wpisów pozostaje bez zmian w zakresie istotnym dla meritum sprawy, k. 46- szkic sytuacyjny na mapie geodezyjnej/.

Na nieruchomości znajduje się budynek mieszkalny i wolnostojący budynek gospodarczy. Budynki te zostały postawione w 2007 r. /k.44 i 45- kserokopie decyzji o warunkach zabudowy i decyzji zatwierdzającej projekt budowlany, k. 9 i 10- opinia biegłego R. D. w pliku przy okładce III tomu akt/.

Powodowie nabyli nieruchomość do współwłasności na skutek umów o dziale spadków, umowy zamiany i darowizny z 2005 r. czyli w okresie, gdy funkcjonowało już pozwane lotnisko, ale nie był ustanowiony obszar ograniczonego użytkowania /k.42/.

Budynek mieszkalny jest w całości użytkowany od początku 2012 r. /k.57- zaświadczenie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego z 19 stycznia 2012 r./.

Dnia 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę w sprawie utworzenia strefy ograniczonego użytkowania dla lotniska P.- Ł. w P.. Weszła ona w życie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa (...), czyli w dniu 28 lutego 2012 r.

Nieruchomość powodów znalazła się w całości w strefie wewnętrznej o.o.u.

/bezsporne/.

Ograniczenia użytkowania w strefie wewnętrznej polegają na:

a/ zakazie budowy nowych szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym, lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,

b/ dopuszczeniu rozbudowy, odbudowy, oraz nadbudowy istniejących szpitali, domów opieki społecznej i budynków związanych ze stałym, lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,

c/ zakazie tworzenia stref A uzdrowisk,

d/ dopuszczeniu lokalizowania zabudowy mieszkaniowej pod warunkiem zapewnienia właściwego komfortu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej/§ 8 ust.2 uchwały/.

W obszarze ograniczonego użytkowania uchwała wprowadziła więc wymagania techniczne dotyczące budynków, które w strefie wewnętrznej polegały na zapewnieniu właściwego klimatu akustycznego w budynkach i pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej /§9 ust. 2 uchwały/.

W obszarze ograniczonego użytkowania uchwała wprowadziła wymagania techniczne dotyczące budynków, które w strefie wewnętrznej polegały na zapewnieniu właściwego klimatu akustycznego w budynkach i pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej /§9 ust. 2 uchwały/.

Przed wprowadzeniem o.o.w. budynek na tej nieruchomości spełniał wymogi prawidłowej ochrony pomieszczeń przed dźwiękami dochodzącymi z zewnątrz w myśl przepisów prawa budowlanego i Polskich Norm dla dopuszczalnego hałasu w środowisku /k.24 opinii biegłego J. W. z 20 listopada 2018 r./.

Ze względu na poziom hałasu generowanego przez pozwane lotnisko obecnie i przewidywanego w przyszłości pomieszczenia domu mieszkalnego stojącego na nieruchomości powodów przeznaczone na stały pobyt ludzi nie spełniają obecnie norm izolacyjności akustycznej /k.29- 30- w/w opinii biegłego/.

Powodowie powinni dokonać, własnym kosztem i staraniem, nakładów mających na celu poprawę izolacji akustycznej pomieszczeń wymagających takiej ochrony, a konkretnie dokonać wymiany okien i zamontować w stropodachu nad sypialniami i pokojem na piętrze dodatkową warstwę płyty

G- k na ruszcie, a także zamontować mechaniczną nawiewno- wiewną instalację z odzyskiem ciepła dla całego budynku mieszkalnego. Przeróbki te będą skutkowały koniecznością dwukrotnego malowania farbą emulsyjną tynków wewnętrznych /k. 37- 39 w/w opinia biegłego J. W.

/k. 1024 i k.1027- zeznania tego biegłego/.

Koszt tych nakładów, według cen z daty wydania opinii, czyli z dnia 20 listopada 2018 r. wynosił **60.691,32 zł** /k.39 w/w opinii/.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie w/w kserokopii dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały, a sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich z urzędu. Zeznaniami świadka B. G. /k.226- 228/ zawnioskowanego przez pozwanego, oraz zeznaniami powoda /k. 228- 231- zeznania G. B.- vice prezesa zarządu pozwanego/ sąd dał wiarę, bowiem nie były one sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym przyjętym za podstawę ustaleń i nie kolidowały z powziętą przez sąd z urzędu wiedzą z innych spraw podobnego rodzaju.

W szczególności sąd dał wiarę G. B. i świadkowi B. G., że pozwany podjął konkretne działania skutkujące ograniczeniem hałasu oddziaływującego na środowisko i stara się ten hałas systematycznie umniejszać, a także monitoruje jego natężenie.

Po oświadczeniu powodów, że nie dokonali żadnych nakładów mających na celu ograniczenie hałasu i poprawę klimatu akustycznego /k.225/ sąd ograniczył, na tym etapie postępowania dowód z przesłuchania stron do przesłuchania pozwanego /k.1027/.

Bezsporne też jest, że do daty wydania wyroku końcowego powodowie nie dokonali żadnych nakładów tego rodzaju.

Ponieważ złożone przez pozwanego w całości, lub fragmentach, opinie prywatne wydane na jego zlecenie, lub pisma stanowiące odpowiedzi na jego pytania, ewentualnie rozważania teoretyczne /np. k.418- 441/ nie dotyczyły niniejszego stanu faktycznego, zawierały informacje wysoce ogólne i nieprzydatne dla rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy sąd oddalił wnioski o dopuszczenie ich w poczet dowodów /k.621/.

Sąd, oczywiście, nie uwzględnił jako dowody załączników do pism złożonych do akt bez zezwolenia i z tej przyczyny zwróconych /k. 512-568, k.574-604.

k. 605- 610/.

Opinia biegłego J. W. z dnia 20 listopada 2018 r. dotycząca wartości nakładów niezbędnych dla rewitalizacji akustycznej budynku mieszkalnego na nieruchomości stanowiącej własność powodów uwzględnia wyczerpująco wszelkie istotne okoliczności, wydana została w oparciu o jak najszerszą wiedzę dostępną w dacie jej wydania i jest tak dokładna jak to jest możliwe. Ponadto jest logiczna, oraz w sposób rzeczowy i wyczerpujący odpowiada na pytania sądu zawarte w zleceniu.

W swych zeznaniach złożonych na rozprawie dnia 23 maja 2019 r. z biegły J. W. tę opinię w pełni obronił przekonywująco wyjaśniając wątpliwości stron w odpowiedziach na ich pytania dotyczące opinii /k.1024- 1025, oraz k.1027- protokolarny skrót zeznań biegłego J. W., w szczególności odpowiedzi biegłego na pytania dotyczące nakładów niezbędnych w celu zapewnienia prawidłowego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej i zapewnienia prawidłowej wentylacji tych pomieszczeń/.

Wobec wyjaśnienia istotnych dla meritum sprawy okoliczności sąd, za zgodą stron, odstąpił od przeprowadzenia dowodu z przesłuchania powodów /k.676/ uwzględniając wyłącznie ich oświadczenie złożone na rozprawie w dniu 18 września 2014 r. /k.225/. Informacje zawarte w tym oświadczeniu zostały następnie potwierdzone w opiniach obu biegłych w tym w w/w opinii biegłego J. W..

Ze względu na pozytywną ocenę opinii biegłego J. W. sąd oddalił wniosek pozwanego /k.1002v/ o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny akustyki i budownictwa.

Biegły W. składając zeznania na rozprawie dnia 23 maja 2019 r. obronił swą opinię, wyczerpująco odpowiedział na pytania stron i zadowalająco wyjaśnił wątpliwości stron dotyczące opinii. Uwzględnienie wniosku pozwanego o kolejną

opinię prowadziłoby do przeprowadzenia czasochłonnego dowodu- zbędnego wobec dostatecznego wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powodowie opierali swe żądania odszkodowawcze przede wszystkim na tzw. normatywnym związku przyczynowym. Jako jego podstawę prawną wskazali art.129 ust. 2 oraz 136 ust. 3 ustawy Prawo o ochronie środowiska.

Przepis art.129 ust.2 u.p.o.ś. stanowi, że w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości. W myśl ust.4 tego przepisu z roszczeniem, o którym mowa w ust. 1-3, można wystąpić w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości. Według art. 136 ust.1 u.p.o.ś. w razie ograniczenia sposobu korzystania ze środowiska w wyniku ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania właściwymi w sprawach spornych dotyczących wysokości odszkodowania lub wykupu nieruchomości są sądy powszechne. Ustęp 2 tego przepisu stanowi, iż obowiązany do wypłaty odszkodowania lub wykupu nieruchomości jest ten, którego działalność spowodowała wprowadzenie ograniczeń w związku z ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania. Zgodnie zaś z art.136 ust. 3 u.p.o.ś. w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie.

Niewątpliwie powodowie wystąpili z niniejszym powództwem w terminie wskazanym przez ustawę, tj. przed dniem 24 kwietnia 2015 r.

Wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania równoznaczne jest z publicznym potwierdzeniem, że lotnisko emituje hałas oddziałujący na ten obszar w stopniu skutkującym ograniczone, w określony sposób, możliwości korzystania z nieruchomości na tym obszarze położonych, a hałas jest do tego stopnia dokuczliwy, że wskazane jest sfinansowanie urządzeń, elementów wyposażenia domów, lub wręcz przebudowy domów, aby się przed nim chronić.

To, że pozwany monitoruje hałas i stara się go ograniczać nie ma wpływu na zakres spadku wartości nieruchomości powodów położonych w ramach o.o.u. Dopóki obszar ograniczonego użytkowania istnieje, dopuszczalna jest w jego obrębie możliwość emisji hałasu w stopniu ponadnormatywnym, a natężenie ruchu lotniczego w przyszłości może emisję hałasu potęgować.

Oceniając zasadność roszczenia powodów o odszkodowanie stanowiące równowartość nakładów na jej nieruchomości niezbędnych dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach budynku wymagających ochrony akustycznej stwierdzić należy, iż przepis art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. wyraźnie stanowi, iż tylko w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkodą, o której mowa w art. 129 ust. 2, są **także** koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie. Ugruntowany w orzecznictwie jest pogląd, że odszkodowanie powinno obejmować koszty przystosowania istniejących budynków w taki sposób, aby w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej zapewniony był właściwy klimat akustyczny niezależnie od tego, czy nakłady na rewitalizację akustyczną zostały poniesione w całości, w części, czy dotąd ich nie dokonano.

W/w art. 136 ust. 2 u.o.o.ś. nie zawęża wypłaty odszkodowania do kosztów poniesionych w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie, lecz wskazuje tę sytuację jako dodatkowy element szkody.

Odmierna interpretacja wprowadzałaby zróżnicowanie właścicieli na bardziej rzutkich i zamożnych, mających wiedzę z dziedziny akustyki, lub budownictwa, którzy załatwili i opłacili materiały, fachowców i dokonali stosownych nakładów, aby ochronić swe mieszkania przed hałasem i właścicieli, którzy nie mają wiedzy jakich konkretnie

nakładów trzeba dokonać i nie mają dostatecznych możliwości finansowych, aby te nakłady ponieść i ochronić przed hałasem zajmowane pomieszczenia wymagające ochrony akustycznej.

Biegły J. W. konkretnie wskazał jakie nakłady są konieczne, aby zapewnić właściwy klimat akustyczny w pomieszczeniach domu mieszkalnego na nieruchomości powodów, które tego wymagają, oraz wskazał wartość tych nakładów- 60.691,32 zł według cen z 20 listopada 2018 r. aktualnych w dacie orzekania /k.37- 39- wyżej opisanej opinii biegłego/.

Pozwany został wezwany o zapłatę odszkodowania przed wniesieniem pozwu /k.27 i 28- kserokopie pism z 5 czerwca 2013 r. i z 28 czerwca 2013 r. bez potwierdzenia nadania korespondencji przesyłkami poleconymi/, jednak w tych wezwaniach powodowie zażądali kwoty 120.000 zł w tym kwoty 60.000 zł z tytułu obniżenia wartości nieruchomości nie dołączając do tych pism odpisu jakiegokolwiek opinii biegłego zleconej we własnym zakresie.

Pozwany mógł więc wówczas ocenić żądania powodów jako nieuzasadnione.

Do pozwu rozpoczynającego niniejsze postępowanie powodowie dołączyli wyłącznie wyciąg z operatu szacunkowego /k.12- kserokopia/ wskazującego wartość nieruchomości powodów w wysokości 465.900 zł.

Odpis opinii biegłego J. W. z 20 listopada 2018 r. został doręczony pozwanemu dnia 18 lutego 2019 r. /k.1006- zwrotne poświadczenie odbioru/

i pozwany, przeciwko któremu są kierowane powództwa podobnego rodzaju i to w znacznej liczbie, mógł wówczas ocenić, że to roszczenie powodów zostało znacznie uprawdopodobnione.

Roszczenie odszkodowawcze powodów dotyczące nakładów dla zapewnienia ochrony akustycznej pomieszczeń /k.2/ było pozwanemu znane od czasu doręczenia odpisu pozwu w dniu 4 lutego 2014 r. /k. 70- zwrotne poświadczenie odbioru/. Pozwany znał też treść wyroku częściowego prawomocnego od dnia 2 listopada 2016 r.

W tym stanie rzeczy sąd przyjął, że 18 lutego 2019 r. roszczenie powodów o zwrot nakładów zapewniających odpowiednią ochronę akustyczną zostało znacznie uprawdopodobnione co do kwoty 60.691,32 zł, i stało się wymagalne.

Pozwany nie zapłacił powodom nawet kwoty wskazanej w pierwotnym żądaniu pozwu z tego tytułu konsekwentnie uchylając się od jakiegokolwiek zapłaty.

W tym stanie rzeczy w wyroku końcowym zasądzona została na rzecz powodów kwota 60.691,32 zł odszkodowania w częściach odpowiadających wysokości ich udziałów we współwłasności /9/10 i 1/10/.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzono od dnia 18 lutego 2018 r. z przyczyn wyżej opisanych wobec czego sąd nie analizował zarzutu pozwanego odnośnie częściowego przedawnienia roszczeń akcesoryjnych /k.1117v/.

Podstawą prawną orzeczenia o roszczeniach akcesoryjnych jest art. 481§1 i 2 k.c. w związku z art. 476 k.c.

W punkcie II wyroku Sąd oddalił powództwo w zakresie roszczeń akcesoryjnych sprzed daty, wskazanej w punkcie I wyroku.

Oplata od pozwu dotycząca obu rodzajów roszczeń odszkodowawczych z wliczeniem skapitalizowanych odsetek zasądzonych wyrokiem sądu II instancji z 11 sierpnia 2016 r. /k.863/ wynosiła ostatecznie 6764 zł. Powodowie ponieśli ją w części wpłacając 3800 zł /k.128/ i uiścili zaliczkę w kwocie 5000 zł /k.261/.

Pozwany, oprócz opłaty od nie uwzględnionej apelacji /k.542/ i zażaleń uwzględnionych w znikomej części żadnych innych kosztów sądowych nie poniósł.

Koszty związane z opinią biegłego R. D., to kwoty 2516,88 zł /k.503/ i 88,49 zł /k.661/, a koszt opinii biegłego J. W., to kwota 2984,77 zł /k.936/ i 166,49 zł /k.1041/- łącznie 5756,43 zł, a w zaokrągleniu 5757 zł.

Całość kosztów sądowych stanowi zatem kwota 12.521 zł (...)+ (...).

Roszczenia główne powodów zostały uwzględnione w całości, pozwany przegrał sprawę, powinien więc ponieść całość kosztów sądowych, czyli zwrócić powodom kwotę 8800 zł, a na rzecz Skarbu Państwa /Sądu Okręgowego w Poznaniu/ zapłacić 3721 zł /12.521- 8.800/.

6657 zł (...)- (...) wskazaną w punkcie III 2 wyroku.

Minimalne koszty zastępstw procesowych każdej ze stron wynoszą po 3600 zł, / § 6 ust. 6 i § 12 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...- tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz.490 ze zm./ . Powodowie domagali się łącznie 5- krotnej stawki minimalnej za czynności swego pełnomocnika i zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za jego czynności związane z zażaleniami i skargą pozwanego na postanowienie referendarza sądowego /k.407 i 479/.

Sąd uwzględnił te żądania ze względu na znaczny nakład pracy pełnomocnika i kompetencję jego działań w toku postępowania. Zastosował §2 ust. 1 i 2 wyżej wskazanego Rozporządzenia i określił należne pełnomocnikowi wynagrodzenie na kwotę 18.000 zł /3600x5/, oraz doliczył kwotę 600 zł związaną z koniecznymi czynnościami wynikającymi z zażaleń i skargi pozwanego stosując §12 ust. 2 pkt. 2 i §6 pkt 3 w/w Rozporządzenia.

Pozwany powinien więc zapłacić powodom łącznie 27.400 zł /8.800+ 18.600/ z tytułu kosztów postępowania / sądowych i pozasądowych/ odpowiednio d udziałów powodów we współwłasności /9/10 i 1/10/ jak w punkcie III 1 a i b wyroku.

Podstawą prawną orzeczenia o kosztach postępowania jest art. 98§ 1 , 2 i 3 k.p.c. ,oraz w/w przepisy dotyczące kosztów zastępstwa procesowego.

/-/ E. Hoffa